

— Θέατρο «'Απόλλων» — Θίασος Κυβέλης :
Νοέλ Κοουάρντ : «Σαββατοκύριακο».

Νά και μιὰ ἐγγλέζικη κωμωδία δίχως ἀνο-
στιές και δίχως ἄψυχα ἀντρείκελα, πού στείνον-
ται στή σκηνή γιά νά κάνουν ἀτσαλωσῦνες ἢ
παληατισμούς. Τό «Σαββατοκύριακο» εἶναι ἔργο
μέ χιοῦμορ, πού θυμίζει κιόλας ἀπό μακρυνά τόν
Μπέρναρντ-Σῶ, μέ δράση και μέ ζωντάνια ἀσυ-
νήθιστη, μά ὄχι κ' ἐπιφανειακή, καθῶς συμβαίνει
στά ἔργα τοῦ εἶδους του. Κωμωδία χαρακτήρων,
χωρίς θέση και σχεδόν χωρίς μῦθο, δίνει τήν ἐν-
τύπωση ἐνός καλοδουλεμένου κεντήματος, ὅπου
ἔχωρίζουν διάφορες φιγούρες μέ ἐντονα χρώ-
ματα, διακοσμητικά βαλμένες και σέ τρόπο πού
νά προκαλοῦν μέ τὰ κοντράστα τους τήν καλ-
λιτεχνικήν ζωντάνια.

Ἐξω ἀπό τό Λονδίνο σέ μιὰ βιλλίτσα κάθεται
μιὰ πρωτότυπη οἰκογένεια : Ὁ πατέρας μυθιστο-
ρηματογράφος τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, ἡ μητέρα
πρώην «μεγάλη» ἠθοποιός, ὁ γιός ζωγράφος
κ' ἡ κόρη σνὸμπ και κοσμικόπληχτη. Ὁ καθένας
ἀπό τήν οἰκογένεια προσκαλεῖ γιά λογαριασμό
του και χωρίς νά τό ξαίρουν οἱ ἄλλοι ἀπό ἓνα
πρόσωπο γιά νά περάσει μαζί τους τό σαββα-
τοκύριακο, τό περίφημο ἐγγλέζικο week-end. Ὁ
πατέρας προσκαλεῖ μιὰ ὁμορφη μά θεόκουτη κο-
κοτίτσα γιά νά μελετήσῃ τήν ἐντύπωση πού θά
τῆς κάνει τό οἰκογενιακό (;;) περιβάλλον, ἡ
μητέρα ἓνα νεαρὸ μποξέρ, ἡ κόρη ἓναν διαπλω-

μάτη κι' ὁ γιός μιὰ θεατρίνα ἀντίζηλο τῆς μη-
τέρας του. Ἐτσι δημιουργεῖται μιὰ ρούσικη σα-
λάτα ἀπό χαριτωμένες ἀντιθέσεις κ' εὐθυμες
παρεξηγήσεις χωρίς ὅμως καμμιά ὑπερβολή ἢ
ἀνοστιά.

Τό ἔργο εἶναι γραμμένο μέ φινέτσα, μονα-
δικὸ κέφι, παραστατικότητα κ' ἔχει ἀνάλογα
«εὐρήματα» ἰδίως στά φινάλε τῆς β' και γ'
πράξης.

Δυστυχῶς ὁ θίασος Κυβέλης δέν ἔκανε και
σπουδαῖα πράγματα. Ἄν ἀφαιρέσει κανεῖς τήν
κ. Κυβέλη πού κι' αὐτή θά μπορούσε νά σκισάρη
πιὸ ἐντονα τό θαυμαστὸ χαρακτήρα τῆς κ.
Μπλίζς— τήν κ. Θεοχάρη και τόν κ. Ἰακωβίδη
οἱ ἄλλοι ἢ παρεξήγησαν φοβερά (κ. Δενδραμῆς,
Κα Παπαδοπούλου) ἢ κακόπαιζαν τοὺς ρόλους
τους, ἴσως γιὰτὶ δέν κατόρθωσαν νά νοιώσουν
τό πνεῦμα τοῦ ἔργου.

ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΜΥΡΑΣ